

HLAVNÍ MĚSTA

- 1 Hlavní město Filipín je
 - a) Jakarta
 - b) Manila
 - c) Hanoj
- 2 Albánie
 - a) Tirana
 - b) Bělehrad
 - c) Lublaň
- 3 Bosny a Hercegoviny
 - a) Sarajevo
 - b) Záhřeb
 - c) Skopje
- 4 Belmopan je hlavní město:
 - a) Hondurasu
 - b) Mongolska
 - c) Belize
- 5 Hlavní město státu Nikaragua je:
 - a) San Salvador
 - b) Managua
 - c) Bairiki
- 6 Austrálie
 - a) Canberra
 - b) Sydney
 - c) Londýn
- 7 Izraele
 - a) Jeruzalém
 - b) Bagdád
 - c) San'á
- 8 Tallin je hlavní město:
 - a) Lotyšska
 - b) Litvy
 - c) Estonska
- 9 hlavní město Mongolska je:
 - a) Ulánbátar
 - b) Taiwan
 - c) Astana
- 10 Švýcarska
 - a) Curych
 - b) Ženeva
 - c) Bern

1-b / 2-a / 3-a / 4-c / 5-b / 6-a / 7-a / 8-c / 9-a / 10-c

HŘIVNA

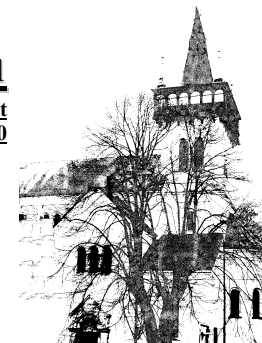
říjen 2011

11 / 21

www.farnost.semily.net
administrátor farnosti - tel. 739 909 500

mše sv. se konají v kostele sv. Petra a Pavla (KO), v kapli svaté Zdislavy (KA), na Koštofranku (KK), v domově důchodců (DD), v Chuchelně (CH) nebo v Tatobitech (TT)

Přehled bohoslužeb v našich farnostech od 17.10.2011 do 30.10.2011

100

17.10.	pondělí	-----			
18.10.	úterý		Svátek sv. Lukáše, evangelisty		
		KA	18:00	za † Bohumilu Bažantovou	
19.10.	středa	KA	8:00	za † Jana Tomička a živé a † z rodů	
20.10.	čtvrtek	KA	8:00	za † Vendelína Masničáka, manželku a děti	
21.10.	pátek	KA	8:00	za † Ivonu a Vladimíra Novotných	
22.10.	sobota	DD	13:30	za farníky	
		KA	18:00	za † Josefa Strnada a celý rod	
23.10.	neděle			30. NEDĚLE V LITURGICKÉM MEZIDOBÍ	
		KO	8:30	za † sestru Žofku a za † manžela	
		TT	10:00	za † Věru Vaňátkovou a manžela	

den		hod.		úmysl	
24.10.	pondělí	-----			
25.10.	úterý	KA	18:00	za † Helenu a Milana	
26.10.	středa	KA	8:00	za † Zdeňka Stehlíka a rodiče	
		TT	17:00	za † manžele Josefa a Helenu	
27.10.	čtvrtek	KA	8:00	na úmysl dárce	
28.10.	pátek			Svátek sv. Šimona a Judy	
		KA	18:00	za rodiče Františka a Marii a jejich rody	
29.10.	sobota	DD	13:30	za farníky	
		KA	18:00	za † Františka a Veroniku Labudíkových	
30.10.	neděle			31. NEDĚLE V LITURGICKÉM MEZIDOBÍ	
		KO	8:30	za Emilii Honegrovou a rodiče	
		TT	10:00	za † Světlušku Bukvicovou	

pátek 21.10. od 17:00 bude ve Státním okresním archívu zahájena vernisáž „Sté výročí posvěcení nového děkanského chrámu v Semilech“
neděle 30.10. začíná zimní čas - hodiny si vrátíme o jednu hodinu zpět (3:00 → 2:00)

SVATÝ KRYŠPÍN

25.10.

Ve 3. století se svým druhem Kryšpiniánem hlásali pohanům v severní Francii evangelium. Jejich jméno pochází od slova „crispus“ = kadeřavý. Po nocích si vydělávali jako ševci a chudým dělali boty zdarma.

V té době císař Maxmilián nařídil kruté pronásledování křesťanů a někdo je udal. Když odmítli obětovat modlám a zřící se křesťanství, přivázali je na mučidla, a polévali žhavým olovem. Pak je hodili do ohně a nakonec do ledové vody. Když se ani potom víry nezřekli, nechal je rozzuřený soudce stít.

Patron: ševců, obuvníků, výrobců rukavic, výrobců tkaniček do bot, koželuhů, sedlářů, tkalců, pletačů, všech lidí pracujících s kůží.

Atributy: obuvnické náčíní (šídlo, ševcovský nůž), boty, někdy mlýnský kámen, meč, palma nebo kniha.

DĚKOVAT BOHU ZA VŠECHNO?

Nechci zde hájit poněkud zavádějící frázi: „Za všechno Bohu děkujte, za všechno ho chvalte, ať to chápete nebo ne...“ V některých případech by tato rada mohla vést rovnou do blázně...

Písmo nám ale neříká, že máme děkovat ZA VŠECHNO, nýbrž VE VŠEM, ZA VŠECH OKOLNOSTÍ (1 Tes 5,18). A to je něco úplně jiného. I když prožívám nepochopitelnou zkoušku a temnotu, mohu v suché víře děkovat, že mě Bůh neopustil, protože slíbil, že mě neopustí...

Uprostřed existenčních nejistot a strachů mohu Boha chválit ne za to, že nemám čím zaplatit nájem, ale za to, že „jemu na nás záleží“ (1 Petr 5,7). Nemusím z plna hrdla děkovat za to, že můj muž je otrokem alkoholu a děti jsou nevěřící, ale za to, že Bůh je miluje, že je stále hledá, i když oni jej nehledají, a jde za nimi jako za tou zbloudilou ovcí do každé rokle, do každého trní...

Ovšem příběh o Jobovi nám ukazuje, že i k tomuto typu děkování a chval máme právo dorůst, aby naše modlitba mohla jít ze srdce a z přesvědčení, nikoli „z vrchu hlavy“. Kolikrát už jsme slyšeli pěkná kázání o tom, jak Job děkoval při těch hrozných ranách a chválil Boha. Jak to jen pěkně a statečně zní: „Pán dal, Pán vzal, buďž jméno Páně pochváleno.“ Tenhle příkladný postoj však Jobovi vydržel pouze dvě kapitoly - zbylých čtyřicet kapitol zabírají převážně jeho výčitky Bohu, místy doslova reptání či rouhání, sebeobhajoba a dohadování se se svými rádcí...

Tohle nás však nakonec tolik neudiví (pokud nežijeme dočista ve skleníku). Velmi překvapující je až závěr knihy: Po dlouhé Boží řeči k Jobovi (která nevysvětluje smysl všech zkoušek, ale spíš odhaluje nepatrnost člověka před Božím majestátem), se Bůh nečekaně obrací k Jobovým rádcům, kteří se celou dobu snažili Joba dotlačit do „správného“ zbožného postoje (aby přece přiznal svoji vinu, aby nereptal a vzdal Bohu chválu atd.), a říká jim (Elifázovi): „Můj hněv plane proti tobě a proti oběma tvým přátelům, protože jste o mně nemluvili náležitě jako můj služebník Jób... Obětujte za sebe zápalnou obět' a můj služebník Jób ať se modlí za vaše poblouzení, že jste o mně

nemluvili náležitě jako můj služebník Jób“ (Job 42,7-8).

To je lekce! Takže ony se nakonec rouhavé Jobovy řeči Bohu líbily víc než všechny zbožné a duchovní řeči jeho přátel! Jak je to možné? To máme tedy všichni začít Bohu v modlitbě vyčítat a nadávat, místo abychom ho chválili?

Vždycky určitě ne, ale Bůh tu nepochybně ukazuje na jednu věc: Líbí se mu, když je náš vztah k němu bezprostřední, bez falše (i bez sebesvatější falše), když si před ním dokážeme vylévat své srdce, nejenom hlavu či ústa (tolikrát plná zbožných frází, s kterými se neztotožňujeme). Ano, modlitba skutečných Božích přátel (proroků a žalmistů) nebyla nikdy tak strojená, jako bývá naše modlitba, jak upozorňuje Hans Buob:

„V našich modlitbách je často mnoho vumělkované zbožnosti. S tím se v žalmech nesetkáme. Tam je člověk před Bohem poctivý a říká, co cítí. To není hned hádka s Bohem. Vyslovte to upřímně, když vám tak je. 'Pane Bože, mám na tebe zlost, protože jsi to neudělal podle mé vůle. Pane, vím, že to není správné, ale říkám ti to, abys mě uzdravil!'...“

Musíte před Bohem vyslovit, co máte na srdci. Neříkejte: 'Milý Bože, je to bezvadné, jsi tak prima!', když ve svém nitru cítíte něco úplně jiného. To by byla přetvářka. Bůh hledí do srdce a miluje pravdu.“

(podle Kateřiny Lachmanové)

KARIKATURA KRISTA?

Věřící křesťan chce ve svém životě Ježíše Krista následovat a jemu se připodobňovat. Pokud by Krista pouze imitoval, stal by se jeho směšnou karikaturou a následně pokrytcem, který není schopen dostat svým představám o sobě samém.

Jeden způsob, jak Ježíše účinně napodobit, ale existuje! Netkví v kopírování jeho vnějšího chování. Spočívá v otevření se stejnému zdroji, z jakého čerpal i Ježíš: otevření se Duchu Božímu.

Tak jako Duch Boží vedl Ježíše v jeho jedinečném poslání, tak i nás Duch Boží může vést v našem jedinečném a neopakovatelném životě. Díky působení Ducha Božího se může každý stávat plně sebou samým a nemusí se zařadit do stáda unifikovaných kopií. Otevření se Duchu Božímu je jediná cesta, jak Ježíše vskutku následovat a napodobovat. Nikomu se opravdu nikdy nepodaří připodobnit se Kristu, bude-li pouze zkoumat jeho dokonalé chování a pak se ho bude snažit napodobovat.

To se zkrátka dělat nedá, takové snažení je odsouzeno k neúspěchu. A jestli se domníváte, že by se to mohlo podařit, pak druzí by byli určitě jiného mínění: v nejlepší případě by vás považovali za druhořadého herce, v nejhorším případě za prvotřídního pokrytce.

Je tedy jediný způsob, jak se Kristu připodobnit: vystavit se působení téhož Ducha, který naplňoval a inspiroval jej. V křesťanské tradici je jedním z prostředků k tomuto otevření modlitba. Týž Duch, který učinil Ježíše dokonalým člověkem, začne i nás proměňovat a naplňovat. Naše zralejší jednání pak bude automaticky následovat - bez jakéhokoli pokrytectví.

(zpracováno podle knihy Davida Torkingtona: Nežrácet naději)